

God morgon

FLANÖREN

JAG GÅR en vända längs Storgatan och stöter samman med Roland Almlén. En herre som har mycket att bestyra just den här veckan med anledning av att Musikförbundets avdelning 60-årsjubilerar. Roland är ordförande sedan 1970 och under de 18 år som han hållit i klubban har han vid sin sida haft Roland Nilsson som kassör. Två veteraner alltså.

Jubileet firas nu på söndag med Orkesterforum på Träffen och där blir det spela av, den saken är klar. Inte mindre än 16 orkestrar låter höra sig. Mest sk mogna musik och de flesta banden från våra trakter. Ett "gästande band" har dock hämtats från Blekinge, nämligen Stig Lorentz med Dagmar.

Det var i oktober 1928 som några musikaliska herrar i Nyköping träffades och beslöt sig för att bilda en förening. Det var inte från början tal om någon renodlad fackförening och man bestämde sig för namnet Nyköpings Amatörmusikerförening.

I botten fanns dock strävandena att förbättra fritidsmusikernas villkor både i fråga om gage och arbetsmiljö. Vad miljön beträffar så var framgångarna måhända inte så överväldigande. Bättre gick det då på den ekonomiska sidan. Man lyckades faktiskt höja gaget från fem kronor till en hel tia per man och kväll.

Efter en tid lyckades man också driva igenom att musikerna skulle få ersättning för sina resor, en sak som alla inte hade varit självklara från början när det inte sålunda handlade om att spänna fast instrumentlådan på pakethållaren och sedan trampa iväg på velocipeden till platsen för spelningen.

Till den nybildade föreningens första åtgärder hörde också att starta en egen musikförmedling dit föreningar och andra som ville ha musik utförd kunde vända sig. Nyköpings första musikförmedlare blev Otto Karlsson, som också

drev firma OK:s Musik vid Baga-regatan.

En av de drivande krafterna vid starten av Amatörmusikerföreningen var Vitalis Karlsson, som till vardags var skötare vid dåvarande S:ta Annas sjukhus. Han blev föreningens förste ordförande.

Bristen på pengar försvårade dock verksamheten och för att om möjligt få lite klirr i kassan ordnades 1929 en Cabaré där medlemmarna ställde upp gratis och där praktiskt taget allt vad Nyköping hade av musikanter var med.

Verksamheten i övrigt gick dock ganska trögt men 1936 inträdde en förändring. Då valdes Eddie Harju till ordförande och han lyckades få medlemmarna att ställa upp för sin förening. Inte minst gällde det att få dem att vara solidariska och inte "spela svart", dvs ta spelningar vid sidan om och till lägre pris. Eddie förmådde dessutom medlemmarna att betala sina avgifter, en sak som det dittills varit lite si och så med.

Musikförmedlingen tog Eddie Harju också hand om och tillsammans med sin fru skötte han den fram till 1946.

Vid det laget hade man också insett värdet av att tillhöra en riksorganisation och 1940 omvandlades Nyköpings Amatörmusikerförening till avdelning 32 av Svenska Musikerförbundet.

Fram till 1952 var Eddie Harju med i styrelsen och därefter ryckte han in som mötesordförande mm fram till 1962 då han definitivt drog sig tillbaka.

Därefter förde avdelningen en ganska tynande tillvaro till år 1966. Då inträdde en dödsperiod, verksamheten låg praktiskt taget nere i några år men tog ny fart 1970.

Under 1970-talet var aktiviteten god. Nya yrkesgrupper inom nöjesbranschen tillkom som medlemmar och verksamheten stabiliserades. Det ordnades med fast expedition i Oxelösund, förmedling, A-kassa, regionala skyddsombud och annat som tillhör en modern fackförening.

Vid starten för 60 år sedan var antalet medlemmar 28. År 1978 hade skaran ökat till 130 och i år är 210 musiker anslutna. Avdelningen har numera nummer 14 istället för nummer 32 och organiserar nu musiker i Nyköping, Oxelösund, Katrineholm, Vingåker och Flen, dvs samtliga kommuner i Södermanland utom Eskilstuna och Strängnäs.

Fram till 1967 inhystes musikförmedlingen i bostaden hos förmedlaren. Vid reorganisationen 1970 hyrdes en lokal för ändamålet och en förmedlare anställdes på halvtid. Den ordningen gällde till 1975 då förmedlarjobbet blev en heltidssyssla. Nu finns förmedlingen i samma lokaler som avdelning-

Nyköpings Amatörmusikerförenings Cabaré 1929. I bakre raden ses Larsson, Nils Lidberg, Martin Dahlgren, Birger Börjesson, S E Sunn, Kurt Lindhoff, Nore Borg och Sven Roupé. Mittenraden frv Folke Oscar Lundin, Guðmar Larsson, Gunnar Ekstrand och Gustav Larsson. Förre raden: Eriksson, Sven Carlsson, Ivar Lindeberg, Gösta Johansson och E.

ens expedition, Torggatan 3B i Oxelösund (Tullhuset). Musikförmedlaren heter nu Benny Hedlund.

Många musikanter och många orkestrar har passerat revy under de gångna 60 åren.

Från de första åren på 1920-talet minns äldre nyköpingsbor fortfarande Hammarstrandska kapellet och inte att förglömma ett band med det fina utländska namnet The Park Orchestra. Uttalet var det väl lite si och så med — men fint låt det. Tyckte man förmodligen.

I The Park Orchestra medverkade violinisten Oscar Lundin,

ter saxofonisten Bernhard Lindberg, pianisten Arnold Johansson och så hade man en trummis, som hette Dahlström i efternamn men vars förnamn ingen minns längre.

Under 1930-talet var Gunnar Ekstrands orkester flitigt i farten och låt höra sig tex på Stora Hotellet eller i Albins Trädgård.

Gunnar Ekstrand själv spelade gitarr, Kurt Lindhoff piano, Sven Roupé trumpet, Georg Carlsson trummor, Martin Dahlgren klarinett och Gustav Larsson fiol.

När man hunnit in på 1940-talet var det namn som Curt Olssons kvintett och Eric Janssons orkes-

ter saxofonisten Bernhard Lindberg, pianisten Arnold Johansson och så hade man en trummis, som hette Dahlström i efternamn men vars förnamn ingen minns längre.

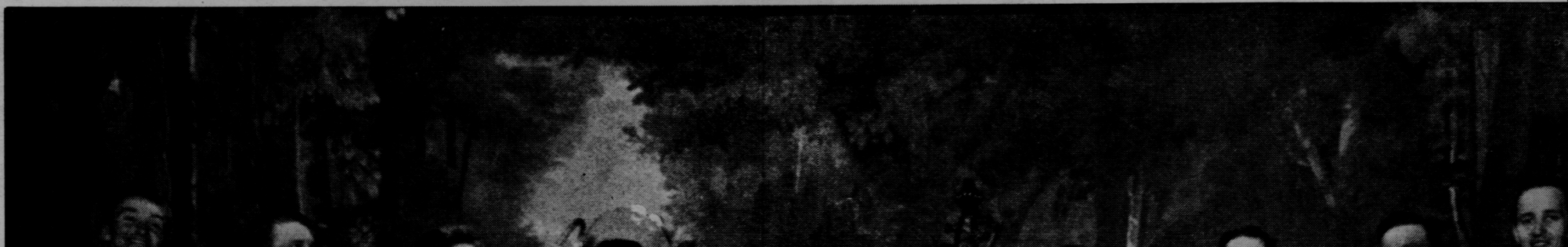
Övrigt gick dock 1936 inträdde en aldes Eddie Har och han lyckarna att ställa ning. Inte minst em att vara solt "spela svart", r vid sidan om Eddie förmåddlemmarna att ter, en sak som te si och så med. gen tog Eddie om och tillsam skötte han den

pde man också att tillhöra en och 1940 om lings Amatör Al avdelning 32 Irforbundet. Ir Eddie Harju I därefter ryck fetesordförande I då han defini

rdelningen en lvaro till år tn dödperiod, raktiskt taget ii tog ny fart

ir aktiviteten er inom nö t som medphenen stabiles med fast nd, förmedlala skydds- m tillhör en r sedan var 28. Ar 1978 po och i år ltna. Avdel- hummer 14 loch organi- I Nyköping, Kim, Ving- mtliga korn- land utom

j musikför- is förmed- onen 1970 Imålet och is på halv- le till 1975 h en hel- nedlingen lvdelning.

Nyköpings Amatörmusikerförenings Cabaré 1929. I bakre raden ses fr v Martin Beimert, Gösta Larsson, Nils Lidberg, Martin Dahlgren, Birger Börjesson, S E Sundström, Ragnar Bergström, Kurt Lindhoff, Nore Borg och Sven Roupé. Mittenraden fr v Folke Lindberg, Bengt Åkerman, Oscar Lundin, Gudmar Larsson, Gunnar Ekstrand och Gustav Larsson. Främre raden fr v Bernhard Eriksson, Sven Carlsson, Ivar Lindeberg, Gösta Johansson och Helge Eriksson.

ens expedition, Torggatan 3B i Oxelösund (Tullhuset). Musikförmedlaren heter nu Benny Hedlund.

-LVLånga musikanter och många orkestrar har passerat revy under de gångna 60 åren.

Från de första åren på 1920-talet minns äldre nyköpingsbor fortfarande Hammarstrandiska kapellet och inte att förglömma ett band med det fina utländska namnet The Park Orchestra. Uttalet var det väl lite si och så med — men fint låt det. Tyckte man förmodligen.

I The Park Orchestra medverkade violinisten Oscar Lundin,

dragspelaren Ivar Lindeberg, saxofonisten Bernhard Lindberg, pianisten Arnold Johansson och så hade man en trummis, som hette Dahlström i efternamn men vars förnamn ingen minns längre.

Under 1930-talet var Gunnar Ekstrands orkester flitigt i farten och låt höra sig tex på Stora Hotellet eller i Albins Trädgård.

Gunnar Ekstrand själv spelade gitarr, Kurt Lindhoff piano, Sven Ropué trumpet, Georg Carlsson trummor, Martin Dahlgren klarinett och Gustav Larsson fiol.

När man hunnit in på 1940-talet var det namn som Curt Olssons kvintett och Eric Janssons orkes-

ter som var aktuella. Liksom Orions orkester, Lennarts Trio, Astoria, Thord Erlands orkester och Håkan Härjes orkester.

LJe n glade muraren Paul Rosenqvist hade en orkester under 1950-talet och i den vevan dök också namnet Ludgo-Pelle upp. Den sistnämnde hänger som bekant med fortfarande. Från 50-talet

minns många också Nisse Johanssons orkester, JL:s orkester, Willys Trio, Hedenstedts orkester samt Allan Linders och Arne Berglunds.

Under 1960-talet var Lasse Berghs och Conny Adolfssons två klart lysande namn liksom Göran Fredrixons. Från samma period kan också nämnas Bo Landez, Rolf Nilssons, Accordeons, Lennarts Trio och Lars Connys.

Vad 1970-talet beträffar så hängde flera av banden från 60-talet fortfarande med. Men även nya dök upp. Som tex Fred Rixons, Bröderna Almkvists, Lövgrens, Inge Lindqvists, Baggens, Fred-dys, Nils-Gunnars, Jack Rolands, Four Diddlers, Mats-Görans, Tåge Östs Fyrklang, Komparna, Sjösa Kustband, Blandat, Marina & Godisarna, Takt & Ton, Garsmen, Roffe & Rubbet, Nils-Åke Wal-

léns, Leif Hagbergs, Bandet från Landet, The Shakers, Artie, Dim mornas Bro, Special Brew, Bock vattnet och Opus.

INär vi så kommer in i vår egen tid, dvs 1980-talet, så har ytterligare ett antal nya konstellationer tagit form. Vi ser namn som Wal-léns, Jirix, Dansons, Wi Fyra, Jacks, Marina & Fenders, Zagers, Nordbergs, Georg Lundbergs, Nisse Wigrens, Hedebybandet, Salut, Jiddes, Heddens, Fashion, Sundbålgarna, Trosabandet, Årtans, Öljarokvartetten, Löpsjötorp-arn, Sten Österlunds, Glenn Sundbergs samt Lasse & Hua.

Plus sannolikt ytterligare några, som nyss kommit i gång eller som är i vardande. För spelglädjen är fortfarande stor och nya gång av musikanter uppstår oavbrutet. Under mer eller mindre fantasirika och fyndiga namn.

